

Egy patkánylázadás tanulságai

2023 október 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ezek a balosok ugyanazok: a károlyimihályok, linderbélák, szamuelyk köztünk élnek

Százöt évvel ezelőt megrendít? ütést mért a Szent István-i Magyarországra a bels? ellenség. A baloldali történelemhamisítók által „szirózsás” polgári demokratikus forradalomnak nevezett szabadk?m?ves puccsal hatalomra került magyar- és keresztényellenes hazaárulók a legnagyobb veszedelem idején gúzsba kötötték hazánkat, lefegyverezték a honvédséget, és ezzel megfosztották Magyarországot a minden oldalról rátámadó küls? ellenséggel szembeni önvédelem lehet?ségét?l.

Hogy a történelmi magyar politikai osztály miért t?rte bénult fatalizmussal az országveszt? gazemberek véres átokfutását, az máig megfejtetlen lélektani rejtély.

Gróf Tisza István dermedt tétlensége, majd a Károlyi bizalmasa, Pogány József vezette terroristacsoport általi meggyilkolása megrendít? jelképe az 1918. ?szi rettenetnek, ami végül elvezetett 1919. március 21-éhez, a Szamuely–Kun-féle bolsevista diktatúrához.

E drámai hónapok hiteles és kend?zetlen tükre az 1936-ban és 1937-ben is Nobel-díjra jelölt nagy magyar író, Tormay Cécile Bujdosó könyv cím? naplója.

1918. október 30-án és 31-én nem a magyar nemzet, hanem maroknyi köztünk él?, de inkább él?sköd?, idegenszív?, rögeszmés kalandor, jórészt és meghatározóan szabadk?m?ves puccsista ragadta magához a hatalmat. Nem a semmib?l jöttek, akkor már ötven éve egyre gátlástalanabb gy?lölettel és egyre nyíltabban folyt a több mint ezeréves keresztény magyar állam elpusztítására irányuló aknamunka. A dualizmus Magyarországa látszatra szédít? fejl?dést mutatott, a mélyben azonban elveszítette a fennhatóságot pénzügyei fölött, a törzsökös magyar birtokos osztályt uzsorával kiforgatták ?si jussából, m?velhet? föld híján a vidéket elhagyó és a városi ipar bérrabszolga-rétegeként kialakuló nincstelen kétkézi munkások emberhez nem méltó körülmények között sínyl?dtek, és így persze a kultúra és a tudatformálás ?rhelyeit, különösen az akkor kialakuló tömegsajtót magához ragadó ellenséges felforgatók jól szervezett hálózatának könnyen mákonyozható és uszítható eszközeivé váltak. A történelmileg is inkább német és szláv, mintsem magyar Budapest ekkorra a magyar nemzetb?l kiszédített városállammá, az ellenséges idegenség hídf?állításává lett. És „kitántorgott Amerikába másfél millió emberünk”.

Azon semmi csodálkozni való sincs, hogy ez a létszámában csekély, politikai-gazdasági befolyásában azonban korántsem jelentéktelen er? nem riadt vissza az országveszt? államcsínyt?l az els? adandó alkalommal. De hogy nem akadt egyetlen honvédtiszt, aki a nemzetrontó gyalázat és az országvezetésre hivatottak bénultsága láttán az egyetlen lehetséges parancsot határozottan kiadva, katonáival elfojtsa a patkánylázadást, és ilyenkor szokásos módon statáriálisan felel?sségre vonja a néhány tucat puccsista vezért, az máig felfoghatatlan.

Több mint ezer év épít? munkája hullott a semmibe, a haza kétharmada került idegen megszállás alá, miután a Károlyi által honvédelmi miniszternek kinevezett alkoholista Linder Béla (kés?bb a szerbek által megszállt Pécs idegen zsoldban álló polgármestere) gyakorlatilag felszámolta a magyar honvédséget. „Nem kell hadsereg többé, soha többé katonát nem akarok látni!” – gurgulázta részeg gy?lölettel az Országház el?tt ágálva, ezer év örökségének elpusztítását magasztalva.

És miközben Budapest utcáit ellepte a csatornákból felhabzó fosztogató, gyilkoló cs?cselék, az árulói, bels? ellenségei által megsebzett és gúzsba kötött Magyarországot minden oldalról megtámadta a küls? ellenség. A szabadk?m?ves propaganda azt harsogta, hogy senki nem jön ellenünk, hiszen minden katona hazavágyik, de ez a cseheket, a románokat és a szerbeket nem érdekelte, ?k köszönték a lehet?séget. Ahogy az 1918. december 1-jei gyulafehérvári román gy?lés szervez?i is, akiknek Károlyi utasítására a Magyar Államvasutak szerelvényeket bocsátott rendelkezésükre, hogy könnyebben, gyorsabban eljuthassanak az Erdély elszakítását részükr?l kimondó összejövetel színhelyére. Miután pedig 1919 márciusában átadta a hatalmat a bolsevik pszichopátáknak, és külföldre iszkolt, a beteg lelk? Károlyi nem sz?nt meg hazánk ellen áskálódni, hanem a magyarság egyik leg-ádázabb ellenségét, Edvard Benest arra bujtogatta, hogy a csehszlovák hadsereg támadja meg a Horthy Miklós kormányzósága alatt talpra álló Magyarországot.

A világtörténelemben sem korábban, sem azóta nem fordult el?, hogy egy megtámadott ország vezet?i az önvédelem megszervezése helyett lefegyverzik saját katonáikat. Ez volt az egyetlen történelmi legenda legundorítóbb hazaárulása, amit soha nem feledhetünk.

De nemcsak tiszta történelmi tudatunk munkálása okán szükséges emlékeznünk a gyalázat, az aljasság, a magyargy?lölet százöt évvel ezelőt?ti fortyogó tobzódására, hanem jelenünk és jöv?nk sorskérdéseinek megértéséhez is számos tanulsággal szolgál a kés?bb okkal-joggal krizantémos patkánylázadásnak nevezett gyalázatos eseménysorozat. Itt élnek köztünk a nagy magyar író, Herczeg Ferenc által igen pontosan degenerált

hazard?rként, démoni dilettánsként jellemzett hazaáruló Károlyi Mihály magasztalói, eszmetársai, politikai klónjai. Clownjai, ha szójátékkal akarunk élni – csak éppen ezek az akkor internacionalista, ma globalista, akkor vörös, ma szivárványos bohócok nem ártalmatlan csep?rágók, hanem idegen érdekek nem lohadó magyar- és kereszténygy?lölett?l f?tött elszánt ügynökei.

Igen, ezek ugyanazok.

Linder Béla Gyurcsány Ferenc vezette utódai kis híján megsemmisítették a Magyar Honvédséget. Katonáink létszáma 29 ezer f? alá csökkent, felszámolták a tüzérséget és a harckocsizókat, 2005-ben százmilliárd forinttal csökkentették a honvédelmi kiadásokat, amelyek a nemzeti össztermék mindössze 1,1 százalékát tették ki. A romlás, az erkölcsi züllés tragikus jelképe, hogy 2010-re mindössze 17 – nem elírás, nem tévedés, tizenhét – önkéntes tartalékos szolgált.

A nemzeti kormány er?feszítéseinek köszönhet?en ma már mintegy 11 ezren vannak, a honvédség létszámát kínkeservesen sikerült 36 ezer f? fölé tornászni, a 2010-es 318 milliárd forint helyett a 2023-as költségvetésb?l 1043 milliárd forint, a NATO-el?írásoknak megfelel?en a GDP több mint két százaléka jut honvédelmi kiadásokra, g?zer?vel folyik a hader?fejlesztés.

Világunk egyre veszélyesebbé válik, látjuk a helyi érdek? csetepatékat és a globális geopolitikai ütközések lecsapódásaiként kitört proxyháborúkat, a születése óta hódító háborúkat folytató, bolygószerte puccsokat szervez?, fenyeget?z?-zsaroló Egyesült Államok alászállását kísér? dühödt-kétségbeesett zavarkeltéseket.

Hálát kell adnunk Istennek, hogy a mai károlyik, linderbélák, pogányjózsefek, szamuelyk, egyszóval korunk Magyarországot elpusztítani akaró, az Európai Egyesült Államok disztópiájával házaló hazaárulói a külföldi pénzes? és az abból finanszírozott, az 1918-at megel?z? uszítást is felülmúlóan gy?lölköd? magyar- és keresztényellenes propaganda ellenére nem tudnak a kormányzati hatalom közelébe férk?zni.

Ez azonban nem örökkévaló automatizmus. Sokat, egyre többet kell imádkoznunk, dolgoznunk és harcolnunk azért, hogy hazánk, a Szent István-i keresztény Magyarország ezer év múlva is fennállhasson.

Borítókép: Károlyi Mihály (Fotó: AFP/Roger-Viollet)

Ágoston Balázs

www.magyar nemzet.hu

Ajánló

